

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

er Penge nok, men de fleste vil mene, at Fordelingen af Værdierne, af Formuerne, i Dag er ringere og mere ulige, end den nogen Sinde har været tidligere her i Landet. Det er en fuldkommen Misforstaaelse at tro, at det, at Formuerne samles paa enkelte Hænder, skulde bidrage til større Pengerigelighed, til lavere Rente, end naar de samme Formuer er spredt paa mange Hænder.

Princippet om Formueskat efter Afkastning er noget nyt, som Venstre i de senere Aar er gaaet stærkt ind for. Det, der vil ske i det Øjeblik, dette Forslag vedtages, er kun, at vi vender tilbage til det ærede Medlem Hr. N. Neergaards egen Lov af 1922, det er kun en Tilbagevenden til det Princip, der ligger til Grund for Formueskatteoven af 1922.

Jeg har sagt det før og vil gentage det her i Dag, at Formuerne her i Landet siden 1922 er undergivet Vilkaar, der bevirker, at den Indtægt, disse Formuer har i Dag, er mere værd end i 1922. Paa alle andre Omraader har man taget den Stilling, at Pengenes Købeevne er steget, og dette anvender man som Begrundelse for, at man maa nøjes med lavere Understøttelser og lavere Lønninger, men til Formueejerne siger man: Rentens Købeevne er steget, men af Formuen skal du betale mindre Skat. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har tidligere været ganske enig med mig i, at en Formueskat efter Afkastning er meget farlig, fordi den i høj Grad begunstiger de Formuer, der er daarligt anbragt, og den opfordrer i højere Grad til at faa Indkomstansættelserne saa lave som muligt. Af disse Grunde er jeg principielt imod en Formueskat efter Afkastning og mod den Begrundelse, der altid var Venstres; og som var det ærede Medlem Hr. N. Neergaards i 1922, at Formueskat betales ikke ud fra Synspunktet, om en Formue er anbragt godt eller daarligt, om den giver større eller mindre Indkomst, men ud fra det Synspunkt, at det at være i Besiddelse af en Formue begrunder en Skat, fordi de Mennesker har et Rygstød forud for andre Borgere her i Landet, alle andre Skatter lige. Derfor maa jeg sige, at selv om Venstres Ændringsforslag gør Loven af 1927 lettere at haandtere og lettere forstaaelig og ogsaa, det skal indrømmes, kan bidra-

ge til, at Formuer med de allerhøjeste Afkastninger ikke kan faa Skattelettelse, saa betyder det dog kun, at man i Undtagelses-tilfælde, hvor man har været oppe paa disse 7 pCt., og maaske lidt derover, ikke kan faa Nedsættelse, hvis Venstres Ændringsforslag gennemføres; men hvis det gennemføres, vil det sige, at en Formueejers med en Formue, der har givet 6 000 Kr. i Indtægt, naar han trækker sin Skat fra, møder med en skattepligtig Indkomst af 5 000 Kr. eller derunder. Det vil sige, at han kan faa en Skatnedsættelse af en Formue, der faktisk har givet en Afkastning af 6 pCt.

Vi har fra vor Side stillet i Udsigt — for at opnaa et Resultat, ikke fordi vi anerkender Princippet —, at vi kunde tænke os, at man gav en Nedsættelse for Formuer med de allerlaveste Afkastninger, og det er udtrykt i Betænkningen, idet Ministeren under et Samraad har givet Tilsagn om at ville være med til en Affattelse, hvorved Formuer med under 2 pCt.s Afkastning kunde faa en Lettelse, men dette er afvist. Jeg gentager: Der laa ikke i Tilslutningen til dette et Udtryk for, at vi anerkender selve Princippet om Formueskat efter Afkastning, der laa kun dette i det, at vi, som de politiske Forhold ligger, viste Imødekommenhed for at opnaa et Resultat. Det blev afvist af de to Partier. Det, man tilsigter, er altsaa ikke blot at give Formuer med en meget lille Afkastning en Lettelse, men det er ogsaa at give Formuer med en normal Afkastning en Lettelse.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard siger, at han kan være enig i, at Kommunerne bør lattes, der bør gives Muligheder for, at Kommunerne kan sætte Skatten ned, men det ærede Medlem har ikke givet Anvisning paa, hvordan dette skal kunne ske. Det er ikke nok med, at man Gang paa Gang siger, at Skatnedsættelser er ønskede og paakrævede, naar man aldrig giver Anvisning paa, hvordan denne Skatnedsættelse skal gøres mulig. Kommunerne har meget vanskeligt ved at bringe deres Udgifter ned. De har kun Mulighed for Skatnedsættelser, hvis der kan gives dem Støtte, hvis Staten kan overtage visse af de Udgifter, de har nu, og derfor siger jeg, at Kærligheden til Kommunerne, Ønsket om at komme Kommunerne til Hjælp, har ikke megen Værdi, saa længe man ikke giver Anvisning paa, hvor-